2026.02.22 Invocavit magyar

Köszöntés: Zsolt 91,15 Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt.

Olvasmány: Mt 4,1-11 Akkor elvitte Jézust a Lélek a pusztába, hogy megkísértse az ördög. Zsid 2,18; 4,15 2 Miután negyven nap és negyven éjjel böjtölt, végül megéhezett. 2Móz 34,28; 1Kir 19,8 3 Ekkor odament hozzá a kísértő, és ezt mondta: Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré! 4 Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” 5Móz 8,3 5 Ezután magával vitte őt az ördög a szent városba, a templom párkányára állította, Dán 9,27 6 és így szólt hozzá: Ha Isten Fia vagy, vesd le magadat, mert meg van írva: „Angyalainak parancsot ad, és kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.” Zsolt 91,11-12 7 Jézus ezt mondta neki: Viszont meg van írva: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” 5Móz 6,16 8 Majd magával vitte az ördög egy igen magas hegyre, megmutatta neki a világ minden országát és azok dicsőségét, 9 és ezt mondta neki: Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem. 10 Ekkor így szólt hozzá Jézus: Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!” 5Móz 6,13 11 Ekkor elhagyta őt az ördög, és íme, angyalok mentek oda, és szolgáltak neki.

Alapige: 1 Moz 3,1-19 A kígyó pedig ravaszabb volt minden vadállatnál, amelyet az Úristen alkotott. Ezt kérdezte az asszonytól: Csakugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek? Jel 12,9; 20,2; Róm 5,12-21 2 Az asszony így felelt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk, 1Móz 2,16-17 3 csak annak a fának a

gyümölcséről, amely a kert közepén áll, mondta Isten: Ne egyetek abból, ne is érintsétek, hogy meg ne haljatok! 4 A kígyó erre így felelt az asszonynak: Dehogy haltok meg! 5 Hanem jól tudja Isten, hogy azon a napon, amelyen esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogjátok, mi a jó és mi a rossz.1Móz 3,3.11.17; Róm 6,23

6 Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, hogy csábítja a szemet, és kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított hát a gyümölcséből, és evett. Adott a vele levő férjének is, és ő is evett. 2Kor 11,3; 1Tim 2,14 7 Ekkor megnyílt mindkettőjük szeme, és észrevették, hogy meztelenek. Ezért fügefaleveleket fűztek össze, és ágyékkötőket készítettek maguknak.

8 Amikor aztán meghallották az Úristen hangját, amint szellős alkonyatkor sétált a kertben, az ember és a felesége elrejtőzött az Úristen elől a kert fái között. 1Kir 19,12-13 9 De az Úristen kiáltott az embernek, és ezt kérdezte: Hol vagy? 10 Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem. 1Móz 2,25 11 Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél? 12 Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem. 13 Akkor az Úristen ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, ezért ettem. 2Kor 11,3

14 Akkor ezt mondta az Úristen a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden jószág és minden vadállat között: hasadon járj, és port egyél egész életedben! Ézs 65,25 15 Ellenségeskedést támasztok közted

és az asszony között, a te utódod és az ő utódja között: ő a fejedet tapossa, te pedig a sarkát mardosod.Jel 12,4-5.13-14

16 Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülöd gyermeked. Vágyakozni fogsz férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad.Ef 5,22

17 Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről megparancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! Zsid 6,8 18 Tövist és bogáncsot hajtson neked, és a mező növényét egyed! Jer 12,13; Mt 13,7.22 19 Arcod verejtékével egyed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél! Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba!1Móz 2,7;

Egy nagyon fontos szimbolikus biblai rész. Hiszen a bűnbeesés egy nagyon erős kép arról hogy az Istentől hogyan távolodik el az ember.

Hogy annak a kívánsága hogy okossá legyen az ember, hogy a jót és a rosszat tudja, az Istenhez felnőjön, olyan legyen mint az Isten, az hova vezet. Merthogy ezzel hitegeti a kísértő Évát. Ezzel kísérti. Ami egy hazugság. Ugyanis az ember nem lesz soha olyan, mint Isten.

S aztán vannak következményei annak, amit az ember tesz. Hiszen előjön a szemérem, a szégyen érzete, Ádám és Éva egyből egymást vádolja, hogy hát nem én voltam.

Kicsit olyan ez a szakasz, mint amikor a gyermekekkel az óvodában vagy az iskolában megbeszéljük hogy na most akkor hogyan és mit és mik a szabályok és a lehetőségek és aztán egyszer csak jön egy ötlet és a gyermek teljesen az ellenkezőjét csinálja amit megbeszéltünk.

És amikor felelősségre vonjuk, hogy akkor ezt most miért is tette meg hogy is tette akkor egyből jön a kifogás, hogy nem én voltam a másik tehet róla, persze neveléstől függően.

De nem kell a gyermekekkel példálóznak hiszen látjuk hogy a felnőttek világában is bőven megvan a felelősség hárítása.

Éppen ezért nagy dolog például mikor valaki egy felelős pozíciót szívvel lélekkel tud végezni. Akár az egyházban, akár az államban, akár csak a munkahelyén egyszerűen végzi tisztességgel és felelősséggel a dolgát.

Én például most is csodálattal vettem észre azokat, akik már kora hajnaltól kint vannak a gépeken és tisztítják az utakat, meg segítenek a bajba jutottaknak. S azért jó erről megemlékeznünk, mert sokszor megfeledkezünk arról, hogy mennyi minden kell ahhoz, hogy valaki megtanulja ezt a fajta felelősséget kezelni.

Szóval azt látjuk, hogy a teremtés történetének a bűnbeesés része egy kulcs mozzanat amikor etikai és morális kérdésekről beszélünk. Hogy az ember fejlődik, dönt és nem minden döntése vezet jóra. S mindannyian bizonyára tettünk már olyat, amit megbántunk, de talán tanultunk belőle.

Kedves Testvérek fontos megjegyeznünk, hogy nagyon mélyek a rétegei az alapigének. Hiszen a kígyó, mint állat egyébként biológiailag nem gonoszabb a többi állatnál hiszen ő is a teremtett mindenség része ő is itt van a világban elvégzi azt a funkciót amit neki szánt az Isten.

De az ókorban a bölcsesség szimbóluma volt már az egyiptomiaknál is. Vagy ha például megnézzük rengeteg patikának a pecsétjét amiben a kígyó van benne akkor rájövünk hogy az orvoslással, meg a tudással is összekapcsolták.

Ezzel csak azt akarom mondani, hogy a kígyó mint állat nem rosszabb mint a többi és ne tekintsünk rá gonosz lényként. De a szerző így próbálta ábrázolni a ravasz kísértőt. Másodsorban viszont mai napig igaz, hogy vannak kísértései az embernek s ezek a kísértések éppen akkor, éppen ott és úgy találják meg az embert hogy azok a személyes nehéz pontokat és gyengeségeket érintik, és azokat teszik próbára.

Az olvasmányban például arról olvasunk, hogy Jézus elmegy 40 napig a pusztába és megkísérti az ördög hatalommal, élelemmel és a túlzott elbizakodottsággal. Mindezt úgy, hogy Jézus készül a szolgálatára azért vonul el 40 napra. A pusztában. Ki ne lenne éhes a pusztában. Ki ne adna oda szinte mindent, csak hogy vége legyen egy hosszú szenvedésnek. Mikor elcsigázott és fáradt.

A teremtéstörténet kontextusában szövegkörnyezetében viszont pont hogy adott egy optimális állapot. A paradicsom, ahol minden jó, minden működik. Aztán megjön a kígyó ígérete, hogy olyanok lesztek, mint az Isten. Korábban már azt mondtuk, hogy ez nem igaz hiszen az ember sosem lesz olyan, mint Isten.

És talán az elmúlt héten bennünk is és tudatosulhatott ez. Hiszen hamvazószerdával megkezdődött a húsvéti időszak a böjti vagy passió időszaka.

Ugye hamvazószerdán a katolikusok hamuból kapnak áldást a fejükre, amikor is azt mondja a katolikuskolléga, hogy ember ne feledd porból lettél és a porba térsz vissza. S bár mi reformátusok nem szoktunk ilyen hamuval áldást adni, de mégis mi is benne vagyunk a böjti időszakban, készülünk a húsvétra.

A mai szakaszunkban az egyik következmény az hogy az ember halandóvá lesz. Egy óriási különbség Isten és ember között.

Az isten örök nem függ az időtől és a helytől, mi emberek viszont igen. Halandóak vagyunk és nem élhetünk örökké ezen a bolygón. Bár az emlékeink, a tetteink amiket mondtunk csináltunk azok nyomot hagyhatnak utánunk. És akik itt vagyunk mi felnőtt emberek vagyunk nagy többségében.

Volt már rá talán időnk, alkalmunk, lehetőségünk hogy egy születésnap, ünnep vagy egy haláleset kapcsán vagy bármilyen más egyéb okból végig gondoljuk azt hogy porból lettünk porrá leszünk. Hogy végig gondoljuk azt hogy van egy adott időnk itt a földi létezésben.

Mit kezdünk vele? Tehetjük fel a kérdést.

Én azt mondtam anno mindig a diákjaimnak bizonyos kor után mikor már tizenévesek voltak és az értelmük nyitottabb volt, hogy kedves fiatalok tudom hogy szépek vagytok csinosak okosak ügyesek de egyszer mindannyian el fogunk menni innen a földi létezésből. És amikor ez tudatosul bennünk akkor lehetünk persze szomorúak, de egyben feltehetjük magunknak a kérdést: hogy mit teszünk az életünkkel? Mihez fogunk? Mi tölti ki az időnket a napjainkat? Mi a hivatásunk?

És még sorolhatnánk. És amikor tizenévesekkel beszél erről az ember, akik pályát választanak akkor az egy nagyon fontos kérdés hogy az életükben ne csak a pénz ne csak valamilyen materiális dolog legyen a kérdés, hanem az is hogy lelki értelemben mégis mit teszünk és mit nem teszünk?

Viszont ez a kérdés olyasvalami ami időről időre visszatérhet a mi felnőtt életünkben is. Porból lettünk porrá leszünk.

A böjti időszak indulása. Mert a böjt nem csak arról szól hogy vagy húst kávét alkoholt autót, szociális médiát, panaszkodást pletykálkodás vagy bármi mást böjtölünk, hanem arról is hogy a tudatos lemondás által valami másra megnyílhat az időnk a tudatunk a lelkünk Isten által. Talán arra gondolatra is, hogy 40 nap mire lehet elég, hogy 40 nap mit taníthat nekünk a húsvétig.

És talán arra is hogyha 40 napon keresztül magunk előtt visszük ezt a gondolatot, hogy porból lettünk porrá leszünk akkor az hová tud minket vezetni.

Én bízom abban, hogy Istenhez bízom abban, hogy ebben az időszakban nyitottabbak lehetünk akár arra is, hogy hol voltak és vannak olyan útjaink amikor nem figyeltünk az Istenre vagy távol kerültünk tőle. De ugyanakkor ez az időszak nyitottá tehet minket arra is, hogy hogyan térhetünk vissza hozzá hogy miként kereshetjük a közelségét hogyan jöhetünk hozzá imádságos szívvel.

Mert bár a bűnbeesés története negatív hiszen az ember ki lesz űzve a paradicsomból nem láthatja színről színre Istent nem érti meg színről színre azt amit az Isten akar vele, de a mi hit rendszerünkben a kereszténységben pont az a vége a böjtnek hogy Jézus krisztus értünk hal meg, hogy áthidalja azt a szakadékot ami köztünk és Isten között fönnáll.

Legyen hát a böjtben lehetőségünk és időnk arra, hogy ha valamiről lemondunk és visszább vesszük akkor az adjon teret s adjon időt az Istennel való foglalkozásnak annak hogy bár porból lettünk s porrá

leszünk de azért sok mindent tehetünk itt ebben a földi létben ami nem csak a mi hasznunk szolgálja hanem betölti azt hogy szeressük Istent és a fele barátunkat mint magunkat. Ámen

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd